

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Wprowadzenie do teorii komunikacji (blok ZJK)
Kierunek:	Kognitywistyka, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Wstęp do teorii komunikacji
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Trybulec Marcin, dr
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	• umiejętność krytycznej analizy tekstów
Metody dydaktyczne:	• dyskusja dydaktyczna • klasyczna metoda problemowa • konsultacje • metoda przypadków • objaśnienie lub wyjaśnienie
Zakres tematów:	1. Semiotyczna tradycja w badaniach komunikacji 2. Cybernetyczna tradycja w badaniach komunikacji 3. Spoeczno-kulturowa tradycja w badaniach komunikacji 4. Analityczna tradycja w badaniach komunikacji 5. Pragmatyka języka i komunikacji 6. Etnografia mówienia i komunikacji
Forma oceniania:	• końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • praca semestralna
Warunki zaliczenia:	• pozytywna ocena ze sprawdzianu pisemnego • obecność min. 80% • aktywność na zajęciach • przygotowanie pracy końcowej
Literatura:	1. Borgatti S.P., <i>Communication Structure and its Effect on Task Performance</i> (opis eksperymentu Leavitt'e'a; źródło: internet) 2. Sperber D., Wilson D., <i>Relewancja</i>, Kraków 2011, s.4-11, 77-85, Muszyński Z., <i>Komunikowanie z punktu widzenia kognitywistyki</i>, [w:] <i>Media studies</i>, red. K. Stępnik, M. Rajewski, Lublin 2008, s. 65-78 3. Hymes D., <i>Socjolingwistyka i etnografia mówienia</i> [w:] <i>Język i społeczeństwo</i>, wyb. M. Głowiński, Warszawa 1980, s. 41-82 4. Austin J., <i>Mówienie i poznawanie</i>, Warszawa 1993, s. 550-585, 640-653 5. Grice H.P., <i>Logika a konwersacja</i>, [w:] <i>Język w świetle nauki</i>, wyb. B. Stanosz, Warszawa 1980, s. 91-114 6. Licklider J.C.R., <i>Komunikacja i komputery</i> [w:] <i>Język w świetle nauki</i>, wyb. B. Stanosz, Warszawa 1980, s. 293-307; David E. E., <i>Sztuczna mowa</i> [w:] <i>Język w świetle nauki</i>, wyb. B. Stanosz, Warszawa 1980, s. 308-320 7. Suchman L., <i>Human – Machine Reconfigurations. Plans and situated actions</i>, Cambridge 2006, p. 125-176

Modułowe efekty kształcenia:	01 Student potrafi określić tożsamość nauki o komunikowaniu na tle innych nauk humanistycznych. 02 Student zna i potrafi podać definicje podstawowych pojęć (tj. nadawca, odbiorca, komunikat, sygnał, szum, koder, kod, kontekst, znak, interpretacja, znaczenie). 03 Student rozróżnia formułowane w nauce o komunikowaniu ogólne koncepcje komunikacji jako przekazu informacji. 04 Wymienia i wyjaśnia podstawowe metody badań w ramach nauki o komunikacji. 05 Student wyjaśnia rolę języka i komunikacji w kształtowaniu obrazu świata i jego wpływ na percepcję i poznanie. 06 Student potrafi jasno i prosto komunikować wiedzę w zakresie nauk o komunikacji. 07 Student potrafi przeprowadzić analizę (semantyczną i pragmatyczną) wypowiedzi językowej. 08 Student potrafi poprawnie stosować terminologię z różnych teorii komunikacji. 09 Student potrafi powiązać różne terminy opisujące to samo zjawisko w różnych teoriach komunikacji. 10 Student jest aktywny w poszukiwaniu wiedzy i doskonaleniu umiejętności 11 Student jest świadomy zróżnicowanej wartości dostępnej powszechnie wiedzy dotyczącej komunikacji. 12 Student jest świadomy społecznych i praktycznych konsekwencji posiadanej wiedzy
-------------------------------------	--